

'Toen ik met Gerard trouwde, dacht ik dat dat voor altijd zou zijn. Hij was mijn grote liefde, de vader van mijn kinderen.'

GELOOF IN
EEN HOOP
liefde...

GELOOF IN EEN HOOP *liefde...*

Op haar 81ste kan Willy Olyslager-Bennink terugkijken op een veelbewogen leven. Haar eerste man overleed op zijn 34ste en liet Willy alleen achter met drie kleine kinderen. Daarna verloor Willy nog tweemaal een man aan kanker. Toch was dat voor haar geen reden om bij de pakken neer te gaan zitten. "Ik dacht steeds: ik zal m'n portie nu wel gehad hebben."

Op het dressoir in de woonkamer van haar appartement in een Winterswijkse verzorgings-tehuis staat een foto van een vriendelijke, jonge man. "Dat is mijn eerste man, Gerard", vertelt Willy. Haar ogen beginnen te stralen. "Knap was hij, he? Gerard was mijn eerste, grote liefde. En die vergeet je nooit. Dus hij mag in de woonkamer staan. Van mijn andere twee mannen heb ik ook foto's, hoor. Maar het voelt niet goed om ze met z'n drieën naast elkaar te zetten."

Nuchter

Drie mannen, alle drie overleden aan kanker. Het klinkt als een ongelooflijk verhaal, maar het is Willy's levensverhaal. Zelf is ze er vrij nuchter onder. "Het is nou eenmaal zo gelopen. Ik had het zelf van tevoren nooit zo kunnen bedenken." Want als het aan Willy had gelegen, zat ze hier nu naast haar eerste liefde, Gerard. Toen ze hem ontmoette, waren ze nog jong. Ze kwamen allebei uit Lichten-voorde en ontmoetten elkaar op de jaarlijkse kermis. Willy: "Zo ging dat in die tijd hier in

de Achterhoek. De kermis was echt het hoogtepunt van het jaar. Ik was er met vriendinnen en zag Gerard dansen. Dat kon hij goed. Hij vroeg me ten dans en zo is het gekomen. We werden verliefd."

Beschermen

Willy en Gerard trouwden en kregen drie zoons. Ze waren heel gelukkig samen. Maar toen sloeg het noodlot toe. Willy: "Ik kwam in het dorp een man tegen die tegen mij zei: 'Weet je wel dat je man steeds van zijn fiets valt?' Dat wist ik niet. Ik vroeg Gerard ernaar en hij zei dat het waar was. Hij had niets gezegd omdat hij mij niet ongerust wilde maken. De huisarts stuurde hem door naar het ziekenhuis in Enschede en daar kwamen ze erachter dat hij een groot gezwel in zijn achterhoofd had. Ik denk dat Gerard meteen al wist dat hij niet meer beter zou worden. Pas achteraf hoorde ik dat hij de pastoor had laten komen om de laatste sacramenten toe te dienen. Hij wilde mij tegen het slechte nieuws beschermen, daarom sprak hij er niet over. Ze

hebben nog geprobeerd om hem te opereren maar dat mocht helaas niet baten. Gerard overleed op 34-jarige leeftijd. Het deed hem veel verdriet dat hij mij achter moest laten met onze drie zoontjes. Zijn laatste woorden waren: 'Ik kom weer terug bij de kinderen.'" De zoontjes van Gerard en Willy waren op dat moment 2, 4 en 6 jaar oud. "Ik vertelde ze dat hun papa dood was. De oudste twee wilden graag mee naar de begrafenis. Uiteindelijk bleef de middelste toch liever bij de buurvrouw, samen met de jongste. Ik zie nu het beeld voor me van die twee kleine jongetjes die ons vrolijk stonden uit te zwaaien. Ze begrepen er natuurlijk niets van." De periode na Gerards dood was erg zwaar voor Willy. Natuurlijk kreeg ze hulp van vrienden en familie, maar ze moest toch in haar eentje voor de kinderen zorgen en het huishouden draaiende houden. Tijd om te rouwen was eigenlijk niet. Toen Gerard nog leefde, werk Willy niet. Maar nu moest ze een baantje bij een partycentrum nemen om wat extra geld te verdienen. "Er was een grote speeltuin bij dus ik nam de kinderen gewoon mee. Daar hadden ze niet altijd zin in, vooral niet toen wat ouder werden. Maar er moest toch geld het laatje komen en ik kon ze niet alleen thuis laten."

Liefde bloeide op

"In die tijd voelde ik me vaak alleen, vooral in het weekend. Na een tijdje nam de hulp van de omgeving en het bezoek steeds verder af. Was veel alleen met de kinderen. Met Gerard familie had ik niet zo veel contact meer. Zijn

zus zei een keer: 'Nu Gerard dood is, zal er van die kinderen wel niets terechtkomen.' Dat voelde echt als een mes in m'n rug. Ongeveer een half jaar na Gerards dood vroeg een vriendin of ik zin had om mee te gaan naar een dansavond voor vrijgezellen in Lievelede. Dat had ik zeker. Even ontspannen, wat anders aan m'n hoofd. Op die avond ontmoette ik Nico. We spraken een paar keer iets af, deden leuke dingen samen. Het duurde wel een tijdje voor het echt wat werd. Nico kwam uit Wierden, dus ik kende zijn familie niet. Ik durfde er niet meteen voor te gaan. Maar ik vond het fijn om samen te zijn en langzamerhand bloeide de liefde tussen Nico en mij steeds verder op."

"Helaas verliep de relatie met Nico niet altijd even soepel. Nico had ook twee kinderen, van ongeveer dezelfde leeftijd als mijn eigen kinderen. Zijn oudste was niet blij met mijn komst. En ook mijn eigen kinderen moesten wennen aan de nieuwe situatie. Als we allemaal samen waren, ging dat niet altijd goed. Ook tussen Nico en mij onderling waren er weleens strubbelingen. Het was allemaal heel anders dan in mijn huwelijk met Gerard. Zo verliefd als op Gerard ben ik later nooit meer geweest. Maar het was fijn om niet meer alleen te zijn."

Afscheid

Willy is nooit getrouwd met Nico, want ze wilde niet opnieuw trouwen. Maar ze is wel ruim twintig jaar met hem samen geweest. Toen werd ook Nico ziek, hij kreeg eveneens kanker. Bijna een jaar lang verzorgde Willy hem met veel liefde. "We hebben nooit samengewoond, maar dat laatste jaar ben ik wel bij hem ingetrokken. Op het laatst namen zijn kinderen de verzorging over. Ze zeiden: 'Als hij op sterven ligt, laten we het je wel weten'. Maar ze belden pas nadat hij was overleden. Ze betrokken me ook helemaal niet bij het regelen van de uitvaart. Gelukkig had ik daarvoor al wel afscheid kunnen nemen van Nico. We hebben alles tegen elkaar gezegd wat er te zeggen was." En weer bleef Willy alleen achter. "Ondanks

dat de relatie soms moeizaam was, ben ik wel gek geweest op Nico. Het was een goede man. Na zoveel jaar samen, miste ik hem heel erg. Ik moest er erg aan wennen om weer alleen te zijn. Gelukkig namen mijn vriendinnen me vaak mee om leuke dingen te doen. Ik was eigenlijk niet echt op zoek naar een nieuwe man. Maar toch ontmoette ik na een paar jaar weer iemand. Op een wel heel bijzondere plek!"

Herkenning

"Ik ging elke zaterdag naar het kerkhof om het graf van Gerard schoon te maken. Bij het graf tegenover dat van Gerard, zag ik vaak een man. In het begin zeiden we alleen goedendag, maar gaandeweg raakten we aan de praat. De man heette Jan en hij verzorgde het graf van zijn vrouw en zoon. We vonden veel herkenning bij elkaar, hadden allebei mensen verloren. Uiteindelijk vroeg Jan of ik een keer koffie met hem wilde drinken. Het was raar om bij hem thuis te komen, zijn vrouw Rikie was daar nog heel aanwezig. Ik zei meteen: 'Ik ga niet op Rikies stoel zitten hoor!' Dat voelde gewoon niet goed."

"Ik vind het een mooi idee dat we elkaar juist op het kerkhof hebben ontmoet. Vooral voor Jan was dat een bijzondere plek. Hij was er graag, vond er rust en troost. En nu vond hij mij er, en vonden we er samen nieuw geluk. Dat is toch bijzonder? We maakten ook grapjes. Ik zou later naast Gerard in het dubbele graf komen en Jan naast Rikie. 'Dan liggen we in elk geval mooi dicht bij elkaar, gezellig!'"

In de watten

"Jan was weer een heel andere man dan Gerard en Nico. Heel zorgzaam. Ging ik boodschappen doen, dan zette hij alvast mijn fiets buiten. Dat was wennen voor mij, want ik ben zelf juist mijn hele leven voor iedereen aan het zorgen. Vroeger thuis was ik de oudste van veertien kinderen. Als ik uit school kwam, moest ik helpen. Er moest altijd wel een klein zusje of

broertje uit bed gehaald worden, of er had er eentje honger. Ook in mijn huwelijk met Gerard en in mijn relatie met Nico was ik altijd heel verzorgend. Het voelde fijn om nu eindelijk zelf eens in de watten te worden gelegd. Mijn kinderen waren ook gek op Jan, ze zeiden: 'Je hebt nog nooit zo'n lieve man gehad.' Jammer dat het maar zo kort mocht duren."

Willy en Jan waren nog maar 3,5 jaar samen, toen ook Jan overleed aan kanker. "Dat ging heel snel", vertelt Willy. "Hij is 's nachts in een verzorgingstehuis overleden, ik was er niet bij. Ik wist wel dat hij heel ziek was, maar had niet verwacht dat het zo snel zou gaan." Willy kijkt met een goed gevoel terug op haar relatie met Jan. "Het was vooral fijn dat we goed met elkaar konden praten over wat we hadden meegemaakt. Jan had niet alleen zijn vrouw verloren, maar ook zijn zoon. Als hij het daar moeilijk mee had, zei hij niet zoveel, maar ging hij even de deur uit. Ik wist dan dat ik hem maar beter gewoon met rust kon laten. Later kon hij er dan wel weer goed met me over praten. We hadden veel steun aan elkaar."

Blijven geloven

Willy voelt zich gezegend met de drie mannen die ze in haar leven heeft gehad. Van elke man heeft ze weer andere dingen geleerd. Toch had ze vooraf nooit kunnen bedenken dat het zo zou lopen. "Toen ik met Gerard trouwde, dacht ik dat dat voor altijd zou zijn. Hij was mijn grote liefde, de vader van mijn kinderen. Met hem wilde ik oud worden. Als dat dan anders blijkt te lopen, moet je even omschakelen. Ik ben niet iemand die bij de pakken neer gaat zitten, ik wilde door. Ik ben ook geen type om lang alleen te zijn. Gelukkig heb ik me nooit laten tegenhouden door de angst om weer iemand kwijt te raken. Eigenlijk dacht ik elke keer dat ik mijn portie wel had gehad. Ik ben steeds positief gebleven en ben altijd blijven geloven in het leven en de liefde."

Inmiddels is Willy 81 en is ze alweer tien jaar alleen. Ze heeft te kampen met de nodige lichamelijke ongemakken, veroorzaakt door de ziekte multiple sclerose. Maar ze heeft het naar haar zin in het verzorgingstehuis, ze heeft er veel sociale contacten. Wel vindt ze het jammer dat ze afhankelijk is van anderen, bijvoorbeeld als ze een bezoeker aan de begraafplaats wil brengen. Of ze nog openstaat voor een nieuwe relatie? Willy denkt even na en schudt dan resoluut haar hoofd. "Daar begin ik maar niet meer aan. Trouwens, de mannen die hier wonen zijn allemaal hartstikke oud!"

'Gelukkig heb ik me nooit laten tegenhouden door de angst om weer iemand kwijt te raken.'